

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **F. S.**, zastoupen JUDr. Janou Dudovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Kouty 67, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 449/3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2019, č. j. JMK 99852/2019, sp. zn. S-JMK 70423/2019 OUPSŘ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2021, č. j. 30 A 118/2019 – 85, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1000 Kč ve lhůtě **15 (patnácti) dnů** od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Včasně podanou kasační stížností ze dne 28. 7. 2021 se žalobce, jako stěžovatel, domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto stěžovatelovo odvolání a potvrzeno usnesení Městského úřadu Znojmo ze dne 15. 4. 2019, č. j. MUZN 41900/2019 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

[3] Prvostupňovým rozhodnutím bylo zastaveno řízení o stěžovatelově žádosti ze dne 8. 4. 2019. Stěžovatel žádal o provedení nového řízení a vydání nového rozhodnutí podle § 101 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), ve věci nařízení odstranění stavby „*objektu individuální rekreace, zděné oplocení a zpevněné plochy Dobšice*“.

[4] V textu kasační stížnosti stěžovatel mj. požádal „*do doby pravomocného rozhodnutí soudu o odklad (suspenzi) výkonu exekuce*“. Nejvyšší správní soud tuto žádost vyhodnotil s ohledem na její obsah jako návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Stran odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl, že jej žádá i s přihlédnutím k dikci § 268 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v rozhodném znění (dále jen „o. s. ř.“), tedy kvůli přiměřenosti. Dodal, že v souběhu se současnou situací epidemie Sars-Cov-2 a ekonomickým propadem podnikání (je řidičem taxi), má za to, že ustálená praxe správních soudů se přiklání k přiznávání odkladného účinku v případech, kdy by mělo dojít k nevratným následkům v podobě demolice stavby. Přestože bylo pravomocně nařízeno odstranění stavby, byl by takový úkon zjevně nepřiměřený a neúčelný. Stěžovatel má za to, že je třeba kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, neboť v opačném případě by pozbyl kasační přezkum napadeného rozsudku krajského soudu smysl. I v případě stěžovatelova následného procesního úspěchu v řízení o kasační stížnosti by totiž stavba již byla tou dobou odstraněna.

[6] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil souhlasně, neboť má za to, že se v důsledku jedná o nařízení odstranění stavby.

[7] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže 1) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže 2) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má navrhovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku výkonu nebo jiných právních následků napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, dále také vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a konečně i uvedení jejího rozsahu. Vylicení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[9] Nejvyšší správní soud stěžovateli přisvědčuje v tom, že je-li základem právní věci přezkoumávané v řízení před správním soudem (pravomocně uložená) povinnost účastníka řízení odstranit stavbu, správní soudy zpravidla shledávají naplnění podmínek pro vyhovění návrhu účastníka řízení na přiznání odkladného účinku žaloby nebo kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud totiž konstantně judikuje, že odstranění stavby představuje citelnou újmu, jelikož jednoznačně může vést k nevratnému porušení práv stavebníka, které by již nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím v jeho prospěch, jež by v takovém případě mělo už jen akademický charakter a nemohlo by mu poskytnout efektivní ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 – 17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016 – 40 či ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016 – 52). V nyní posuzované věci však taková situace nenastává.

[10] Je totiž třeba mít na zřeteli, že předmětem správního řízení, které bylo v nyní posuzované věci prvostupňovým rozhodnutím pravomocně zastaveno (ve spojení

pokračování

s rozhodnutím žalovaného), byla žádost o vydání nového rozhodnutí dle § 101 písm. b) správního řádu; nejednalo se o řízení a rozhodnutí ve smyslu § 129 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že podstatou přiznání odkladného účinku (žaloby, kasační stížnosti) je v konečném důsledku sistace účinků žalobou napadeného správního rozhodnutí; na správní řízení se hledí, jako by se ocitalo ve fázi před pravomocným rozhodnutím. Stěžovatel se nicméně mylí právě v tom, co je v posuzované věci skutečně účinkem předmětných správních rozhodnutí. Jak již Nejvyšší správní soud nastínil, účinkem pravomocného zamítnutí žádosti o vydání nového rozhodnutí není vznik povinnosti odstranit stavbu; tato povinnost byla stěžovateli již dříve pravomocně uložena jiným správním rozhodnutím, a sice rozhodnutím Městského úřadu Znojmo ze dne 18. 5. 2015, č. j. MUZN 38177/2015, pravomocným od 4. 11. 2015.

[11] Jestliže je tedy stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku motivován oddálením výkonu rozhodnutí, kterým bylo nařízeno odstranění stavby, nezbyvá Nejvyššímu správnímu soudu než konstatovat, že případné vyhovění tomuto návrhu by nebylo způsobilé zapříčinit takový následek. Nejvyšší správní soud by tím sice „vrátil“ správní řízení do stavu před pravomocným rozhodnutím o žádosti o vydání nového rozhodnutí, avšak nebyla by tím vůbec dotčena již nastalá právní moc a vykonatelnost rozhodnutí nařizujícího odstranění stavby. Podání žádosti o nové rozhodnutí a běh řízení o takové žádosti nemají ze zákona odkladný účinek vůči pravomocnému rozhodnutí o nařízení odstranění stavby (a ze správního spisu neplyne, že by snad stavební úřad v řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí postupem podle § 102 odst. 5 správního řádu odložil vykonatelnost původního rozhodnutí o nařízení odstranění stavby).

[12] Z výše uvedeného vyplývá, že výkon ani jiné právní následky správních rozhodnutí, která figurují v základu nynější právní věci, nemohou pro stěžovatele představovat jakoukoli újmu, neboť nemají vliv na právní moc ani vykonatelnost rozhodnutí o nařízení odstranění stavby. Nenapravitelná (a nepochybně závažná) újma, která stěžovateli hrozí, není bezprostředně spojena se správními rozhodnutími, která mají být v tomto řízení o kasační stížnosti (prostřednictvím přezkumu napadeného rozsudku) předmětem kasačního přezkumu; Nejvyšší správní soud přitom není oprávněn přiznáním odkladného účinku překročit meze předmětu soudního přezkumu a sistovat účinky jiného správního rozhodnutí. Není tedy splněna jedna z podmínek pro vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku (tj. že by výkon nebo jiné právní následky zastavení řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele vůbec újmu), a proto nelze návrhu vyhovět. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal.

[13] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soudnímu poplatku ve výši 1000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32]. Nejvyšší správní soud proto výrokem II. tohoto usnesení stěžovateli uložil poplatkovou povinnost až v souvislosti s rozhodnutím o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a k jejímu splnění mu stanovil přiměřenou lhůtu.

[14] Poplatek lze zaplatit převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020420821, případně kolky na přiloženém tiskopisu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 208/2021

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓